

DISPATCH		CLASSIFICATION S E C R E T	DISPATCH SYMBOL AND NO. EKSA-373
TO	Chief, EE	HEADQUARTERS FILE NO.	
INFO	Chief of Station, []	[]	
FROM	Chief of Base, []	DATE	5 MAR 1964
SUBJECT	[] [] [] [] Comments on Neftimi Hoxha	RE: '43' - (CHECK "X" ONE)	24 February 1964
ACTION REQUIRED	FII	MARKED FOR INDEXING ☒	INDEXING CAN BE JUDGED ☐ BY QUALIFIED HQ. DESK ONLY
REFERENCE(S)	ERAW-1533, 14 January 1964	MICROFILMED MAR 11 1964	DOC. MICRO. SER.

1. Attached herewith are [] []'s comments regarding the relationship between Subject and Enver Hoxha and on the effect her death would have on him.
2. In brief, [] [] feels that it would be extremely unlikely not to expect Enver Hoxha to be affected by his wife's death when they have spent some twenty years in marriage. [] [] hastens to add, however, that he doesn't think there will be any essential changes, psychological or other, in Enver Hoxha as a person or as a leader of the Albanian Worker's Party. Hoxha, in the final analysis, is not a sentimentalist; he has been his own master, though undoubtedly he has leaned on his wife for moral encouragement in his drive for power. It is [] []'s opinion that in the absence of his wife, Enver Hoxha will seek the psychological support of Mehmet Shehu, at least in the immediate future. In the event of Subject's death the end result, therefore, will be the establishment of a closer relationship between Enver and Mehmet.

Attachment:
[] []'s comments on wife
of Enver Hoxha
Distributions:
Orig & 2, Chief, EE w/att b/w
3, COS, [] [] w/o att

NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT

EXEMPTIONS Section 3(b)
 (2)(A) Privacy
 (2)(B) Methods/Sources
 (2)(G) Foreign Relations

Declassified and Approved for Release
by the Central Intelligence Agency

Date: 2005

CS COPY

D 2-9-3

[] [] (cc filed)

Form 1 Panel 10-57 53 (40)	USE PREVIOUS EDITION. REPLACES FORMS SI-58, SI-28A AND SI-29 WHICH ARE OBSOLETE.	CLASSIFICATION	☐ CONTINUED	PAGE NO.
----------------------------------	---	----------------	------------------------------------	----------

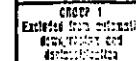
SECRET

ENCL 1 TO
EKSA - 373

Twenty years of living together is a long enough period in the life of any couple. And it is natural that the loss of one member has an effect on the other.

In the specific case of Enver-Nexhmije, this cohabitation has, besides its qualitative side (a period of 20 years), its quantitative side (a period of turbulence that automatically joins the couple in symbiosis more strongly).

In this connection, it is worth stressing that the first stage of this symbiosis belongs to the last years of the occupation and the partisan war; the second stage belongs to the difficult years for Enver when (1945-1948) Yugoslav pressure, always rising, was aiming at his replacement in the No 1 post of the Albanian Communist Party with Koci Xoxe; in this second stage, the support, chiefly moral, of Nexhmije to Enver, her spouse, has been extraordinarily important (it was being said in this connection in Tirana that at that time "The Letters of the Central Committee of the Communist Party (Bolshevik) of the USSR Concerning the Situation in the Yugoslav Communist Party," which preceded the resolution of June 1948 and the Belgrade-Moscow schism and which were handed in a confidential and secret manner to Enver Hoxha by the Soviet ambassador in Albania, were made known in detail by Enver Hoxha to his wife a long time before they became known to the Central Committee of the Albanian Communist Party; it was determined that time in Tirana that Enver made those Letters known first to his wife, that is, Nexhmije, second to Mehmet Shehu and Bedri Spahiu, and third, he laid them officially and openly

before the Central Committee for discussion). The third stage includes the absolute triumph of Enver Hoxha over Koci Xoxe, that is, the time that passed from the First Congress of that Party, but at the same time, this stage includes also the rivalry of Enver Hoxha and Mehmet Shehu (in this connection it is worth stressing that "Mehmetist" elements have never been received or placed in the apparatus of the Propaganda and Agitation of the Central Committee, which has been continually directed by Nekhmija Hoxha, in fact they have been purposely kept far away from this important Directorate). The fourth stage belongs to the period that began with the Tirana-Moscow schism and in this period, naturally, the Hoxha-Shehu rivalry, understandably, loses its intensity. (Also in this phase, all indications show that Nekhmija has remained at the side of her husband.)

In the Enver-Nekhmija symbiosis, in my opinion, the stronger element, the more powerful member has been Enver. And this because of his more outstanding personality.

Under the mask "de bonhomme," Enver has always concealed [that he is] an Anatolian diplomat with great capability to maneuver among the parties, a politician of extreme solutions and, although weak [?] in appearance, he, that is, Enver, has always been a man of bold decisions (without having the excitability and capriciousness of Mehmet); i.e. the break in relations with Mukja during the war; the abandonment of Tito and the open war against him; the last schism with Moscow,— all these are attributed primarily to Enver's insistence.

On her part, his wife Nekhmije has never been so much a person of bold actions; rather than a woman of action, she has been a person who soon yields to the pressures of others; rather than a leader in real politics — a business woman — perhaps [she has been] the most intellectual woman that the Albanian Communist Party has had. Unusually self-taught, she is very fond of books. During the second stage, the story goes, Nekhije Duma had taken all power, was a member of the Central Committee, and the "Benjamin" [favorite] of Koci Xoxe; also at the time of the Tirana-Moscow schism, some data show that both she and Mehmet's wife (Fikrete Shehu) were shaken and showed signs of fear and abandoning their posts.

As a conclusion, one repeats that in the Enver-Nekhmije symbiosis, Enver was the decisive member of the pair.

Hence, I do not believe that the eventual loss of Nekhmije will bring outstanding changes in Enver's position, so much the more since the latter, basically, is not very much of a sentimental man. The outstanding characteristic of Enver is the disproportionate adoration of his "ego." This "ego" does not leave much room for others; although these others include his spouse with whom he has lived together for 20 whole years, through days good and bad, troubled and peaceful, dangerous and triumphant.

However, the loss of Nekhmije will have some effect, even at second or third hand, on the person of Enver.

Placed for almost a quarter of a century at the head of the Party as person Number 1, always present — even when he did not wish it —

~~SECRET~~

in a circle of intrigues and rivalries, divergencies and enmities, open or concealed, personal ambitions and passions, jealousies and "cupidity," Enver willy nilly had to open his heart sometimes, sometimes to be supported morally, sometimes to mourn his plight or to discuss his plans and desires. A more suitable person than his wife, that is, Nekhmije, could not be found. Let us not forget in this connection the well known psychological factor: bed, darkness, and feeling of oneness. It is quite natural, then, that Nekhmije has been for 20 years the complete personal "confessor" of Enver, the depository full of his secrets.

The gerry nature of Nekhmije seemed to help Enver make confessions. In truth, in my opinion, Nekhmije Kosha has been a most meek person with understanding and comprehension for the troubles of others. In the biography that I have given previously about her person, I had noted among other things: "Consider how one of the most liberal members of the Central Committee... polite and approachable...different from most of her colleagues, enjoyed a kind of fellow feeling ("sympathy") among Communists who knew her for her meekness...and has many intellectual merits."

This trait of Nekhmije — meekness, although it did not influence her husband, had a kind of influence, however small, on the acts and position of the latter. When people live together for a long time, they receive something, however small, from one another and they make, however small, mutual concessions in this or that area.

With the disappearance of Nekhmije, I think therefore that the wildness present in Enver's [intrisek] character will become even more marked.

~~SECRET~~

Perhaps, in the absence of a person who was very close to him (with the eventual disappearance of Nekhmija), he will seek elsewhere some moral and psychological support. Naturally, just now, in the immediate future, I personally exclude the possibility that Enver will seek this support in a woman. Certainly, at his present age of over 50, his children by Nekhmija remain for him (3 boys, the eldest of which is about 15 years). But children, especially when they are small, can never fill such an emptiness.

The person from whom, in my opinion, Enver will seek in the immediate future psychological support is Mehmet. And naturally, the latter will do what he can to profit from a situation favorable to him.

Thus, then, if the above-mentioned hypothesis is accepted as correct, the eventual death of Nekhmija will have as a consequence the bringing of Enver into closest contact with Mehmet (not Mehmet with Enver).

As for the agitprop apparatus in the Central Committee, I think that this apparatus (Central Directorate of Agitprop) even without the presence of Nekhmija will continue to remain an organ of Enver's.

~~SECRET~~ - 5 -

ORIGINALI

ZP

Njëzet vjet bashkëjetesë është një perlu dhë mjaft e gjatë në jetën e çdo çifti. Dhe është e natyreshme që humbja e njërsës pale të ketë reperkusione në palën tjetër.

Në rastin konkret Enver-Nexhmi kjo bashkëjetesë ~~xx~~ ka, përvèç anës së saj kualitative (periodë njëzet vjeçare), edhe anën e vet kuantitative (periodë e turbullt që bashkon automatiqisht me tepër palët në simbiozë).

Në këtë drejtim, vlen të theksohet se etapa e parë e kësaj simbioze është përket viteve te fundit të okupacionit dhe të luftës partizane; etapa e dyte, viteve të vështirë për Enverin kur (1945-1948) presioni jugosllav gjithmonë në rritje e sipër synonte zëvendësimin e tij ~~me~~ postin Nr. 1 të Partisë Komuniste shqiptare me Koçi Xoxen; në këtë etapë të dyte, përkrahja, kryesisht morale e Nexhmijs ndaj Enverit, bashkëshortit të saj, ka qënë jashtëzakonisht e rëndësishme (Thuheshë në këtë drejtim në Tiranë, se në ato kohë, ~~xx~~ "Letrat e K.Q. te P.K.(b) te B.R.S.S. mbi gjendjen në Partinë komuniste jugosllave", që preceduan rezolutën e qershoret të 1948 dhe shizmën Beograd-Moskë, dhe që iu dorëzuan në mënyrë konfidenciale dhe sekrete Enver Hoxha nga ambasadori sovjetik në Shqiperi, iu bënë te njojhura pikërisht nga Enver Hoxha të shqes shumë kohë më përparrë se sa ti bëhen shqipëtare Komitetit qëndror të Partisë komuniste shqiptare; ~~xx~~ përcaktoshesh, ato kohë, në Tiranë, se Enveri ia bëri të ditum këto Letra më përpata se shqes, domethënë Nexhmijs, së dyti Mehmet Shehut e Bedri Spahiu; dhe së terti i shtroi zyrtarisht hapët përparsa Komitetit qëndror për diskutim). Etapa e tretë i takon triumfit absolut të Enverit mbi Koçin e Xoxes, domethënë kohë që kalon nga Kongresi i I-rë i Partisë e këtej, por, në tëm njëjtën kohë kjo etapë përbën edhe rivalitetin e Enver Hoxha me Mehmet Shehun (Në këtë drejtim vlen të theksohet se në avaratin e Propagandës e të agitacionit të Komitetit qëndror, drejtore e të cilit ka qënë vazdimisht Nexhmi Hoxha, kurrrë nuk janë pranuar ase futur elemente "mehmetistë", bille janë mbajtur qëllimi që larg kësaj Drejtoria te rëndësishme). Etapa e katërt i përket periodës që fillon me shizmën Tiranë-Moskë dhe në këtë periodë, natyrisht, rivaliteti Hoxha-Shehu, për arsyen të vetëkuptueshme, humb nga intensiteti i tij. (Edhe në këtë fazë, të fijitha shënjat tregojnë se Nexhmi i ka qëndruar për krahe burrit të saj.)

Në simbiozën Enver-Nexhmi, për opinionin tim, elementi më i forte, pala më e fuqishme, ka qënë Enveri. Dhe kjo ~~përkohësive~~ të personalitetit te tij me të spikuar ~~xx~~.

Enc #1 to EKSA - 373

65 COPY

Ndénë një maskë "de bonHomme", Enveri ka fshehur kurdoherë një diplomat anadolak, me shumë zotësi për të manovruar midis tarafeve, një politikan te zgjidhjeve ekstreme dhe, së sadoqë në pamje ballafuq, ay, domethënë Enveri, ka qënë kurdoherë njeriu i vendimeve te guximëshme (pa patur rrembyeshmërine dhe kapriciozitetin e Mehmetit); f.v. prishja e marëveshjes së Mukjes gjate luf-tës; braktisja e Titos dhe lufta e hapët kundër tij; shizma e fundit me Moskën, - të gjitha këto i detyrohej në radhë të parë qëndrimit të Enverit.

Nga ana e saj, bashkëshortja e tij, "Nexhmija nuk ka qenë kurrë aqë tepër njeri e veprimeve te guximëshme; më tepër se sa grua veprimi, ajo ka qënë person që u nënështrohesha shpejt presioneve të të tjera; më tepër se sa udheheqëse politike reale, një grua zyre - ndofta gruaja më intelektuale që kish Partia komuniste shqiptare. Jashtëzakonisht autodidakte, ajo ish shumë e lidhur pas lib-rave. ~~Qjatë~~ Qjatë etapës së dytë, fjala vjen, tërë fuginë ia kish marë Naxhije Duma, ish anëtare e K. qëndror, "beniamine" e Koq Xoxes; edhe në kohë e shizmës Tirane-Moskë, disa të dhëna tregojnë se si ajo, si gruaja e Mehmetit (Fiqxha Shehu) u-lëkunden dhe treguan shenja frikësimi dhe abandonimi të posteve.

Si konkluzion, përsëriti në simbiozën Enver - Nexhmije, pala determinante që Enveri.

Që këtej, nuk besoj se humbja eventuale e Nexhmijs do të sjellë ~~ndryshime~~ spikuara në qëndrimin e Enverit, aqë më tepër se pse ky i fundit, në thelb, nuk është edhe shumë njeri i sentimenteve. Karakteristika spikante e Enverit është adhurimi jashtë masës i "egos" së tij. Kjo "ego" nuk len shume vënd për të tjerit, gof-shin këta të tjerë edhe bashkëshortja e tij me të cilën jetoi bashkarisht 20 vjet të tëra, në ditë të mira e të këqia, të trubullta e të geta, të rrëzikëshme e triumfonjëse.

Sidoqoftë, një farë roli, goftë edhe të dorës së dytë ase të tretë, humbja e Nexhmijs do të ketë mbi personin e Enverit.

I vendosur për gati një çerek shekulli në krye të Partisë si personi Nr. 1, i ndodhur kurdoherë - goftë edhe jashtë vullnetit të tij - në një rrëth tërë intriga e rivalitete, divergjencia e armiqësira, te hapëta ase te fshehta, personale, ambicje dhe pasione, lëkmira dhe "convictises", Enveri, desh - s'desh, duhenë dikuf te hapse zemrën e tij, diku të mbështetështë moralisht, diku te qante hallin e tij ase të bisedonte planet dhe meragjet e tij. Person më të përshtateshem se sa ~~inxhi~~ shqegen, domethënë ~~inxhi~~ Nexhmijen nuk mund të gjente. Le të mos harrojme në këtë drejtim faktorin e njohur psikologjik: krevatin, errësiren, ndjenjen e vëtmisë. Eshtë fare e natyrëshme, pre, që "Nexhmija" të ketë qenë për 20 vjet të tera "konfesorë" personal i Enverit, shporta e myllur e sekreteve të tij.

Vetë natyra e Nexhmijs mendoi se e ndihmonte Enverin ~~inxhin~~ ^{pëk konfush}. Në të vërtetë, sipas opinionit tim, Nexhmije Hoxha ka qënë një njeri ~~inxhi~~ më tepër i butë, me mirëkuptim dhe "comprehension" për hallet e të tjera. Në biografjinë që kam dhënë më perpara mbi personin e saj, kisha shënuar, midis të tjerave: "Konsiderohesha si një nga anëtarët e K. qëndror më liberal... e sjellëshme dhe e afruar...". ~~E~~ Fishta simotra ~~ka~~ saj gjëzonte një fazë sympathije midis komunistëve që e njihnin për shkak të butesis së saj... ka shumë meritë intelektuale".

Kjo vëgori e Nexhmijes, ~~butesa~~, te mos e ndikonte te shohin, kish nje fere influencimi sado te vogel. Ne veprimet dhe qendrimin e ketij te fundit. Njerzit jetojne per nje kohe te gjate se afemri marin dicka, sado pak, nga njeri tjetri, bejne, sado te vogla, koncesione ne kete ase ~~funkes~~ at ~~at~~ fushe.

Me zhdukjen e Nexhmijes mendoi, pra, se e egra qe ndodhet ne karakterin intrisek te Enverit, do te spikoje edhe me teper.

Ndofta, ~~ma~~ ne munges te nje personi qe i ish thume i afemt (me qduken eventuale te Nexhmijes) te kerkoje gjatku nje fare mbeshtetje morale e psikologjike. Natyrist, he per he, ne te arthmen immediate, ure, personalisht, përashtoi mundesine qe Enveri ta kerkoje kete mbeshtetje ne elementin femer. Lumbeten, sigurisht, ne moshen e tij te sotme, pëmbi te 50-tat, femijet qe ka nga Nexhmi (3 djem, me i madhi i se cilive afro 15 vjet) Por femijet kurre nuk mbushen, sidomos kur Jane te vegjel, boshilleqe te tilla.

Personi tek i cili, sipas opinionit tim, Enveri do te kerkoje ne te arthmen immediate mbeshtetjen psikologjike, eshte mehmeti. Dhe natyrist, ky i fundit, do te deje qemos qe te perfijoje nga situata e favorshme per te.

Keshtu, pra, po te pranohet si e drejt te hipoteza e mesiprem me, vdekja eventuale e Nexhmijes do te kette si pasoj e atrimin me te math te Enverit tek mehmeti (jo te mehmetit tek Enveri).

Ja per aparatin e agitpropit prave K. gendron, ne neudoj se ky aparat (Drejtoria gendrone e Agit-propit) edhe pa pranue e Nexhmiies do ti vazhdoje te mbetet kryescht i organ i Enverit.